

Niemand vraagt een ezel iets

*Een bijzonder
kerstverhaal*

Margreet Schouwenaar
& Pieter De Decker

Niemand kent mij, al heeft iedereen me weleens gezien
op een tekening of een schilderij. Er bestaat ook een dik boek
waarin ik vaak voorkom. Belangrijke mensen met namen
als Abraham, Mozes en David berijden daarin allemaal ezels.
Net zoals rechters en koningen dat doen.

Maar ook arme mensen bezitten een ezel. Ik ben namelijk goedkoper dan een paard. Ik eet gras, hooi en zelfs distels. Voor mij geen dure gerst.

Ik ben zowel slaafs als koninklijk, zowel onrein als waardevol:
Ik word voor dom aangezien, maar ook voor wijs, al zeg ik
het zelf. Verder ben ik onverzettelijk en vreedzaam.
Bovendien ben ik een nakomeling van de ezel die door koning
David werd bereden. Dat is toch niet niets!

En toch weet ik mijn naam niet. Mijn eigenaar, de herbergier,
roept voortdurend 'Haya! Haya!' als ik niet snel genoeg loop.
Maar hij stouwt de leren zakken op mijn rug altijd bomvol,
zodat die kreunt, ik steun en balk.
'Haya! Haya!' roept mijn baas dan. Daarom denk ik dat
ik misschien Haya heet. Maar niemand zegt een ezel iets.
Wie weet betekent het wel *Haast je! of Schiet op!*